

OУН в 1941 році

ГГ оцінює український народ та у[країнський] ур[яд] як удар в його най-глибші національні почування, і цього акту не може визнати і не визнає.

Проте ж український народ сподівається, що це тільки переходовий стан, мотивований вимогами війни, й що схід Європи буде перебудовуваний на стислому перестеріганні національного принципу та гасел свободи народів, під якими Ви, Ексцеленц, почали своєчасно перебудову Середушої Європи..

Український народ сподівається, що по переможній війні на Україні, на всіх українських етнографічних землях буде Українська державність, в склад якої ввійде теж Галичина, як інтегральна частина УД.

За ідею злуки Львова з Києвом йшла предовга і затяжна боротьба українського народу проти Польщі. Отже, сподіваємося, що з переможним закінченням війни на Україні й взагалі в новому світі, будованому на націоналістичних засадах, ця історична несправедливість буде направлена, й ніщо не буде заколочувати тривалої українсько-німецької приязні й союзу, що лежать в інтересі обох народів.

Берлін, 1 серпня 1941 .

Голова УДП*

ЦДАВО України. – Ф.3833. – On.1. – Спр.11. – Арк.2. Копія. Машинопис.

№ 106

**Лист С.Бандери до А.Гітлера з протестом проти приєднання
Галичини до Генерал-губернаторства**

Берлін

3 серпня 1941 р.

*Його Ексцеленції
пану німецькому Рейхсканцлеру
Адольфу Гітлеру*

Берлін

Ваша Ексцеленці!

Щойно отримав повідомлення зі Львова про те, що українська земля Галичина була приєднана до Генерал-губернаторства.

Впродовж десятиліть Галичина була П'емонтом українського візвольного руху, головним виразником боротьби саме проти Польщі. Незліченними кривавими жертвами в минулому і особливо за останні тижні підтвердила вона свою вірність Україні.

* Див. док. № 92.

Рівно як Великонімеччина під геніальним проводом Вашої Ексцеленції досягла об'єднання всіх своїх земель, так і єдність українських земель є ціллю всіх українців і особливо українських націоналістів.

З великим болем мусимо сьогодні визнати, що Північна Буковина і Бессарабія, які входили до складу української Батьківщини, знову потрапили під чужоземну державу, а Галичина приєднана до польських земель.

Сподіваємося, що розділення українських земель буде тимчасовим управлінським заходом і що Ваша Ексцеленція об'єднає свого часу ці землі з українською Батьківщиною.

Бо так, як і націонал-соціалісти східномаркської* батьківщини Вашої Ексцеленції постійно боролися за приєднання до Великонімецького Райху, за що краї з них поклали свої голови, так і націоналісти української Західної Марки постійно боролися за визволення і об'єднання всіх українських земель і завжди будуть праґнути досягнення цього національного ідеалу.

Дозвольте, Ваша Ексцеленціє, висловити Вам мою найглибшу повагу.

[Підпис] Степан Бандера –
Провідник Організації Українських Націоналістів - ОУН.
Берлін, 3 серпня 1941 року.

Косик В.М. Україна в Другій світовій війні у документах. Збірник німецьких архівних матеріалів (1941-1942). Т.1. – Львів. – 1997. – С.240-241.

№ 107

Повідомлення Крайової екзекутиви ОУН (А.Мельника) про завдання організації на Західноукраїнських землях

1 серпня 1941 р.

Постій

КОМУНІКАТ

В нинішню хвилину, коли стверджується на долі української нації відвічний закон історії про право сильного, ми, члени ОУН, можемо сміливо глянути в очі суспільства. Наш девіз, який ми видвигнули від перших днів нової дійсності, звучав:

* австрійської